

Kedves Diákok, Tisztelt Kollégák, Kedves Vendégeink és Vendéglátóink!

Nagy öröm és még nagyobb megtiszteltetés számomra, hogy ma együtt ünnepelhetjük diákjaink alkotásait ezen a különleges kiállításon. A **TÉRDIMENZIÓK** címet viselő tárlat nem csupán rajzok, makettek és festmények gyűjteménye, hanem egy sokkal mélyebb üzenetet hordoz: azt az utat, amelyet diákjaink bejártak a tanulás és az alkotás során.

A Márai Sándornak tulajdonított gondolat szerint: „Az anyag formálható, de a lélek adja meg az alakját.” Ma ezt a formálódást láthatjuk magunk előtt, ahogy a diákok elképzelései kézzelfogható alkotásokká váltak. Minden egyes mű egy gondolat lenyomata, egy egyéni történet, egy épülő világ egy-egy apró szelete.

A **TÉR** és **DIMENZIÓ** szavak nem csupán az építészet és az alkotás nyelvében bírnak jelentéssel, hanem az élet minden területén. A tér az, amelyben élünk, amelyben mozgunk, amelyben gondolkodunk és alkotunk. A **dimenziók** pedig azok a rétegek, amelyek hozzáadódnak mindahhoz, amit látunk és tapasztalunk. Diákjaink ebben a kiállításban új dimenziókat nyitnak meg számunkra: megmutatják, hogyan érzékelik a teret, hogyan gondolkodnak a formákról, az anyagokról, és hogyan építik fel saját kreatív világukat.

De ahogy egy tér csak akkor válik valódi hellyé, ha megtöltjük élettel, úgy az oktatás sem létezhet inspiráló mesterek nélkül. **Minden diák mögött ott áll egy oktató, aki irányt mutat, ösztönöz, bátorít és utat nyit.** Hálás vagyok a **Schulek oktatóinak**, akik fáradhatatlanul dolgoznak azon, hogy diákjaink ne csupán szakmai tudást sajátítsanak el, hanem megtanulják kifejezni önmagukat, merjenek gondolkodni, alkotni és teremteni.

Ez a kiállítás nem csupán egy bemutató, hanem egy üzenet is mindannyiunk számára. Arra hív, hogy álljunk meg egy pillanatra, nézzük meg ezeket a munkákat, és próbáljuk meglátni bennük azt a belső világot, azt a fejlődést, amely minden alkotás mögött meghúzódik. Mert minden vonal, minden forma egy döntés eredménye, egy gondolat kifejezése.

Kedves Diákok! Legyetek büszkék arra, amit létrehoztatok! Mert ezek az alkotások nem csupán az iskolai munkátok eredményei, hanem a ti belső világotok megnyilvánulásai is. **Ne féljete a továbbiakban sem kísérletezni, új utakat keresni, és megmutatni, hogyan látjátok Ti a világot.**

Kedves Vendégeink!

Szeretném, ha ma úgy tekintenénk erre a kiállításra, mint egy kertre. Egy olyan kertre, amelyben az iskola minden egyes tanulója elültetett egy magot. Voltak, akik festékekkel formálták meg gondolataikat, mások ceruzával rajzolták meg a világukat, vagy éppen makettekbe álmodták elképzeléseiket. És voltak, akik pályázati munkákkal, tudományos kutatásokkal mutatták meg, hogy a kreativitás nem ismer valódi határokat.

De egy kert nem attól lesz igazán különleges, hogy minden növény egyforma. Éppen ellenkezőleg: a sokféleség az, ami széppé teszi. Van, amelyik virág gyorsan szárba szökken, és van, amelyik csendben, lassan bontogatja szirmait. Akadnak harsány, erőteljes színek és visszafogott, finom árnyalatok. De mindegyik növény – minden egyes alkotás – értékes, mert egyedi.

Ezek a munkák bizonyítják, hogy a diákjaink nemcsak tanulnak az iskolában, hanem teremtenek is. Hiszen minden ecsetvonás, minden vonal, minden megmunkált felület mögött ott van az alkotója: az ő gondolatai, kitartása és kreativitása. Egyetlen növény sem nő meg magától – víz, gondoskodás, fény kell hozzá. És ahogy a kertész szeretettel ápolja növényeit, úgy az oktatóink és a szülők is segítették, támogatták diákjainkat, hogy kibontakoztassák tehetségüket.

A mai kiállítás ennek a kertnek a virágba borulása. A megvalósult ötletek, a szárba szökkent gondolatok és a kitartó munka virágai. Nézzenek körül, és csodálják meg ezt a sokszínűséget, ezt a rengeteg egyedi látásmódot, amely mind az iskolánk diákjaitól származik.

És végül, kedves diákok: ne feledjétek, hogy minden alkotás egy újabb mag, amelyet elültettek. Lehet, hogy ma még csak egy kis hajtás, de ha továbbra is ápoljátok a kreativitásotokat, mertek kísérletezni és újat alkotni, akkor idővel gyönyörű, termékeny kertté válhat.

Kívánok minden kedves diákunknak sok-sok sikerélményt, további kitartást és bátorságot az alkotáshoz, az ilyen fajta önkifejezéshez!

Köszönöm a kiállítás megszervezését a FUGA Budapesti Építészeti Központ vezetőjének, Földszin Rhea ügyvezető asszonynak és munkatársainak, az odaadó szervezést és kivitelezést és nem utolsósorban diákjaink ösztönzését Opánszki Tamás művésztanár kollégámnak és azoknak az oktató munkatársaimnak, akik alkotásra és művészeti önkifejezésre inspirálták tanítványainkat: dr. Hortobágyiné Nagy Katalin, Csák László, Gáhy Kornél, Hajzsó István és Onhausz Roland mérnöktanár kollégáimnak.

Köszönöm, hogy itt vagytok Kedves Diákjaink és Nagyra becsült Kollégáim, köszönöm, hogy eljöttek Kedves Vendégeink, hálás vagyok, hogy együtt ünnepelhetjük a Diákjaink kreativitását, a tehetséget és a jövőnk építőit!

Budapesti Komplex Szakképzési Centrum Schulek Frigyes Két Tanítási Nyelvű Építőipari Technikum diákjainak munkáiból szervezett kiállítást ezennel ünnepélyesen megnyitom!

Most egy igazán különleges pillanat következik. Egy kiállítás mindig több, mint a falakra akasztott képek és a kiállított makettek – a művészet minden formában kifejezhető. Ma ezt a gondolatot zenei élménnyel is gazdagítjuk.

Kivételes öröm és óriási megtiszteltetés számunkra, hogy tehetséges diákunk és Kedves édesapja közösen ajándékoznak meg minket egy rövid zenei betéttel. A művészet és az alkotás iránti elkötelezettség generációkon átívelő kapcsolódás, és ezt most a zene nyelvén is megtapasztalhatjuk.

Elsőként Dave Brubeck világhírű jazzkompozícióját, a **'Take Five'**-ot hallhatjuk, amely különleges, ötnegyedes lüktetésével egy igazi időtlen klasszikus. Ezt követően pedig saját szerzeményük, a **'First Step'** című mű hangzik el – amelyben a személyes alkotás öröme és a közös zenei élmény is megmutatkozik. **Szaxofonon közreműködik Lengyel Hunor Mátyás, a zongoránál pedig Lengyel Ábel Hunor. Fogadják őket nagy szeretettel és kitüntetett figyelemmel!**